

Arrest

nr. 181 021 van 20 januari 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 20 september 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 7 september 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. DE PONTHERIE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. COENE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij heeft op 29 augustus 2014 een asielaanvraag ingediend bij de Italiaanse asielinstanties.

1.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij op 18 november 2015 door de correctionele rechtbank van Kortrijk wordt veroordeeld tot een gevangenisstraf van 7 maanden, wegens een "inbreuk op de wetgeving inzake drugs".

1.3. Op 30 april 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). De verzoekende partij wordt op dezelfde dag in kennis gesteld

van deze beslissing. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij geen gevolg heeft gegeven aan deze beslissing.

1.4. Verzoekende partij wordt op 8 augustus 2016 naar aanleiding van een administratieve controle verricht door een politiebeambte van de politiezone VLAS geïntercepteerd en wordt vervolgens overgebracht naar het penitentiair complex te leper.

1.5. De gemachtigde neemt op 7 september 2016 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de bestreden beslissing, waarvan verzoekende partij op 8 september 2016 in kennis wordt gesteld.

1.6. Op 7 september 2016 neemt de gemachtigde eveneens een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod voor de duur van zes jaar (bijlage 13sexies). De verzoekende partij dient op 21 september 2016 een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van deze beslissing. Dit beroep is bij de Raad gekend onder rolnummer 194 386.

1.7. Blijkens de informatie die de verwerende partij op 14 november 2016 heeft overgemaakt aan de Raad, wordt verzoekende partij op 19 oktober 2016 overgedragen aan de Italiaanse autoriteiten in het kader van de EU-Verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verwerende partij om de kosten van het geding te haren laste te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De Raad werpt ambtshalve een exceptie van onontvankelijkheid op wegens een gebrek aan belang.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggerepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Dit belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad (RvS 14 november 1997, nr. 69.601; RvS 16 maart 1994, nr. 46.528).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

3.2. De vaststelling dringt zich op dat de bestreden beslissing door de overdracht naar Italië op 19 oktober 2016 volledige uitvoering heeft gekregen zodat verzoekende partij geen voordeel meer kan halen uit het hiertegen ingestelde beroep, waardoor het belang van verzoekende partij is verloren

gegaan. Gevraagd naar zijn standpunt ter terechtzitting, stelt de raadsman van de verzoekende partij zich te gedragen naar de wijsheid voor wat betreft het belang bij het beroep.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810), quod non in casu.

Aangezien de bestreden beslissing werd uitgevoerd kan verzoekende partij geen voordeel meer halen uit het hiertegen ingestelde beroep. Voorts moet worden vastgesteld dat bij gebrek aan enige concrete toelichting, geen blijkt wordt gegeven van het vereiste actueel belang bij het thans voorliggende beroep.

In het licht van bovenvermelde elementen, besluit de Raad dat thans het vereiste actueel belang bij het beroep ontbreekt. Het beroep is bijgevolg onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend zeventien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES